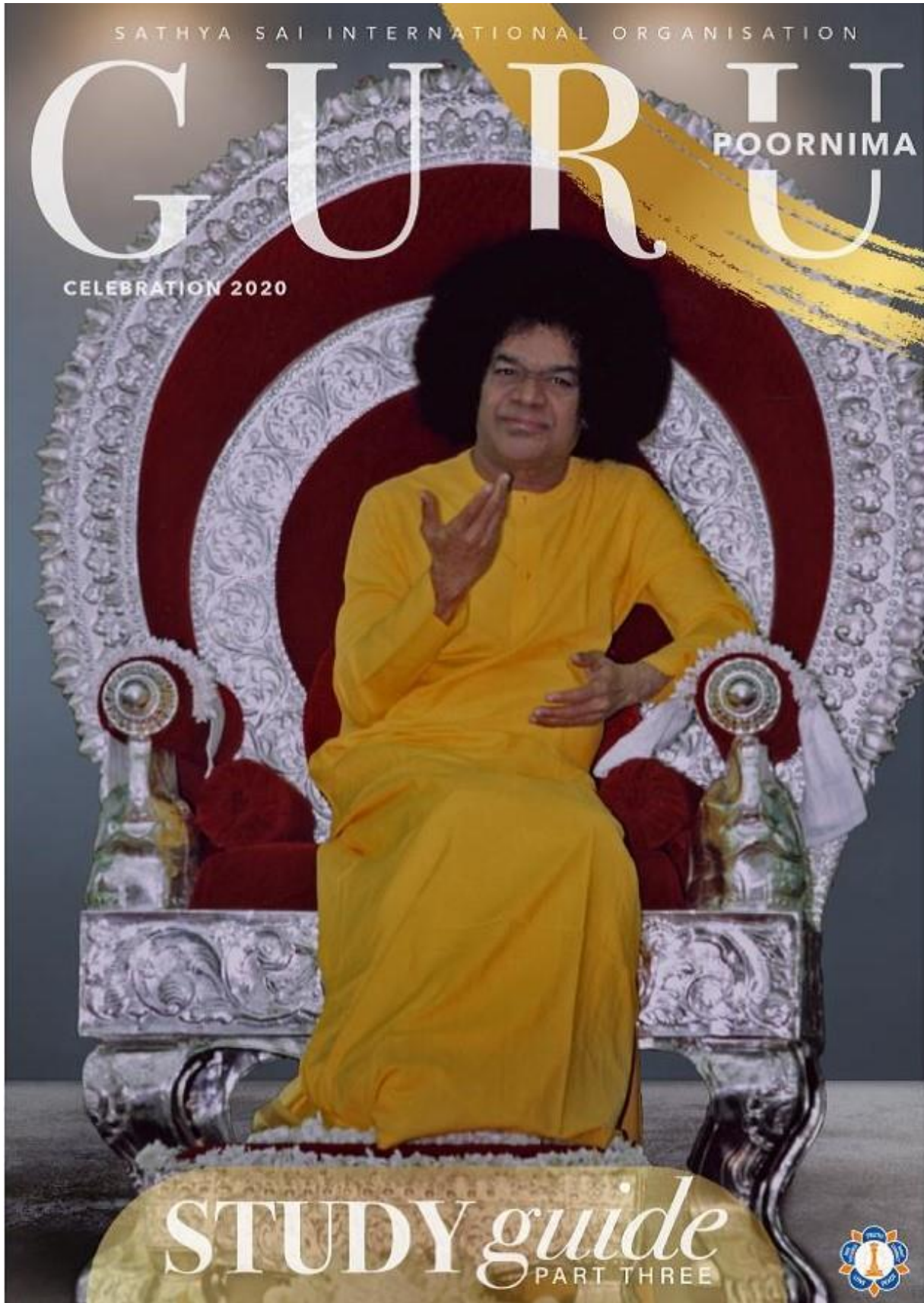

SATHYA SAI INTERNATIONAL ORGANISATION

GURU POORNIMA

CELEBRATION 2020

STUDY *guide*
PART THREE

Przewodnik – część III

Obchody Gurupurnimy 2020

©2020 Międzynarodowa Organizacja Sathya Sai

Wszelkie prawa zastrzeżone

www.sathyasai.org

Z miłością i czcią składamy tę publikację
u boskich lotosowych stóp
Bhagawana Śri Sathya Sai Baby
ucieleśnienia boskiej miłości

Ten przewodnik stanowi jedną z trzech części zawierających wyjątki z boskich dyskursów Bhagawana Śri Sathya Sai Baby wygłoszonych z okazji święta Gurupurnima.

W każdym przewodniku znajduje się inspirująca przypowieść i zestaw pytań do rozważań dla osób indywidualnych, rodzin i ośrodków Sai na całym świecie, abyśmy mogli zagłębić się w boskim przesłaniu Bhagawana, w oczekiwaniu na pierwsze światowe obchody Gurupurnimy w Internecie w dniach 4-5 lipca 2020 roku.

Inspirująca przypowieść

Przejawiaj swoją prawdziwą naturę

Lwica przechodziła przez las, urodziła młode i umarła. Lwiątko znalazł pasterz, wziął je pod opiekę i wychowywał ze swoimi owcami. Mały lew dorastał wśród owiec, jadł trawę i beczał jak owce. Kilka lat później przez las przechodził inny lew i zdziwił się, gdy zobaczył młodego lwa między owcami. Dorosły lew zaczął gonić owce i wszystkie uciekły w popłochu. Młody lew uciekał razem z owcami. W końcu dorosły lew dogonił młodego lwa, zabrał go nad pobliskie jezioro i pokazał mu jego odbicie w wodzie. Powiedział: „Zobacz, jesteś lwem, a nie owcą. Nie bój się. Nie becz jak owca. Rycz jak lew”.

Swami pragnie, abyśmy przejawiali naszą prawdziwą naturę, jaką jest boska atma, czyli boska miłość. Swami pragnie, abyśmy ryczeli jak lew wedanty – przejawiali naszą boskość i nie utożsamiali się z naszym ograniczonym ciałem, umysłem i intelektem.

Wyjątki z boskich dyskursów do rozważań

Poddanie

Prawdziwe poddanie

Sensem poddania jest rozpoznanie faktu, że Bóg jest obecny w każdym i wszędzie. Uznanie obecności Boga we wszystkich dźiwach stanowi prawdziwe znaczenie słowa poddanie. Wszystkie powierzone nam zadania powinniśmy wykonywać jako obowiązek. Zaniebywanie obowiązku, beczynne siedzenie i mówienie, że wszystko poddałeś Bogu, jest niedobre. Jeśli masz poczucie, że każda praca, jaką wykonujesz, ma sprawić radość Bogu, to jest to właściwy aspekt poddania, czyli śaranagati. Poddanie nie może oznaczać oddania Bogu konsekwencji wszystkiego złego, co zrobiłeś i przyjęcia na siebie skutków wszystkiego dobrego, co zrobiłeś.

Summer Showers in Brindavan, 1974, cz. 1, rozdz. 3
<http://www.ssbpt.info/summershowers/ss1974/ss1974part1-03.pdf>

Trzy aspekty śaranagati

Poddanie wymaga trzech elementów: pierwszym jest osoba, która się poddaje, drugim – ten, komu poddaje się osoba, a trzecim – akt poddania. Jeśli dokładnie przeanalizujemy znaczenie duchowe tego faktu, to będziesz miał osobę, lustro i odbicie. Jeśli zabierzesz lustro, to odbicie zniknie samoczynnie. Tak więc odkryjesz, że trzy minus jeden daje tylko jeden. Pozostanie jedynie osoba.

Podobnie prakriti (świat) jest lustrem, a dźiwa (człowiek) jest odbiciem Boga. Gdy zabierze się prakriti (lustro), pozostanie tylko Jeden, czyli Bóg. Człowiek jest jedynie odbiciem. Gdy kierujesz wzrok ku prakriti (światu), otrzymujesz dwoistość. Gdy zwracasz wzrok ku wnętrzu, jesteś Jednym, czyli Bogiem. Nawet przyroda jest przejawieniem Boga. Skoro wszystko jest boskie, nie ma drugiego.

Boskość to wyłącznie miłość, która jest we wszystkich istotach. Miłość jest Bogiem, żyj w miłości. Miłość nie ma początku ani końca. Jest nieskończona; nie możesz podzielić jej na części. Każda droga duchowa to droga miłości. Miłość jest także celem. Miłość zawsze istnieje na tym świecie. W żadnym momencie nie porzucaj miłości.

Sathya Sai Speaks, tom 31, rozdz. 17; dyskurs z 23.04.1998 r.
<http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume31/sss31-17.pdf>

Samodociekanie

Kim jestem?

Prawdziwa praktyka duchowa polega na rozpoznaniu własnej tożsamości. Powinieneś zadawać sobie pytanie: „Kim jestem?”. Celem wszystkich praktyk duchowych jest sprawić, abyś uświadomił sobie, kim naprawdę jesteś. Przedstawiając się, wszyscy używają słowa ‘ja’. Oznacza to, że obecna w tobie zasada Ja jest taka sama jak u innych ludzi. Jednak człowiek nie jest w stanie zrozumieć tej jedności. Pozwala, by kierowały nim różnice widoczne na planie fizycznym. W konsekwencji tworzy konflikty i niepokoje.

Ucieleśnienia miłości!

Narodziny i śmierć dotyczą ciała, a nie duszy indywidualnej. Odpowiada za nie umysł. Wszystko jest dziełem człowieka. Życie jest snem. Jak coś, co pojawia się we śnie, może być prawdą? Wszystko to jest jedynie iluzją. Dopóki jesteś pogrążony w bhrampie (iluzji), nie dostąpisz wizji Brahmy. Rzeczywistości doświadczysz dopiero wtedy, gdy zerwiesz okowy iluzji.

Sathya Sai Speaks, tom 36, rozdz. 21; dyskurs z 25.12.2003 r.
<http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume36/sss36-21.pdf>

Wszystko jest w tobie; wszystko jest odbiciem twojej wewnętrznej istoty

Wszystko jest przejawieniem Brahmana. Widząc z daleka powróż i podejrzewając, że to wąż, człowiek krzyczy ze strachu. Wkrótce przychodzi ktoś inny i zapewnia, że to nie wąż, lecz powróż. Gdy człowiek uświadamia sobie tę prawdę, jego strach znika. Był to powróż, zanim człowiek go zobaczył, był to powróż, gdy mylnie wziął go za węża i był to tylko powróż, gdy uświadomił sobie tę prawdę. Powróż ten symbolizuje brahmana (bezosobową Najwyższą Istotę, Boga, atnę), którego na skutek złudzenia człowiek mylnie bierze za przyrodę. Uświadamia sobie tę prawdę, gdy przychodzi do niego osoba o prawdziwej wiedzy (dźnianin) i mówi mu, że to nie przyroda, lecz przejawienie samego brahmana. Jednak ludzie z powodu swojej ignorancji myślą: „Gdzie jest brahman, a gdzie my! Jesteśmy zwykłymi śmiertelnikami, natomiast brahman jest wszechmocny, wszechobecny i wszechwiedzący”. Błędem jest tak mówić. W rzeczywistości jesteś wszechobecnym, wszechmocnym i wszechwiedzącym brahmanem. Jednak z powodu materialnych poglądów powstałych na skutek iluzji myślisz, że jesteś zwykłym śmiertelnikiem. Dążysz do tego, by zobaczyć Boga, myśląc, że jest On różny od ciebie. Wszystko, co widzisz wokół siebie i wszystko, czego doświadczasz, jest brahmanem. Ale ty wciąż chcesz zobaczyć brahmana.

Pragniesz błogości. Jeśli pójdziesz za mną, zawsze będziesz w stanie błogości. W rzeczywistości błogość jest w tobie, z tobą, dokoła ciebie, nad tobą i pod tobą. Jesteś ucieleśnieniem błogości. Dlaczego miałybyś szukać błogości na zewnątrz, skoro ona już jest w tobie? Ulegasz złudzeniu, myśląc, że możesz czerpać szczęście z

przedmiotów materialnych. Na tym świecie nie ma szczęścia. Wszystko jest w tobie. Wszystko jest odbiciem twojej wewnętrznej istoty. Jesteś ucieleśnieniem brahmana. Uważaj siebie za brahmana. Zawsze żyj w ciągłej świadomości: „Jestem brahmanem, jestem brahmanem”. Gdy rozwinięsz w sobie tę świadomość, staniesz się brahmanem. Nie jest to takie łatwe, ale nieustanna i wytrwała praktyka pomoże ci urzeczywistnić tę jedność.

Sathya Sai Speaks, tom 29, rozdz. 30; dyskurs z 30.07.1996 r.
<http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume29/sss29-30.pdf>

Powtarzaj sobie „Nie jestem różny od Boga”

Od dzisiaj zawsze pamiętaj o tym, co ci powiem:

1. „Jestem Bogiem; nie jestem różny od Boga”. Zawsze bądź tego świadom. Nieustannie o tym pamiętaj. „Jestem Bogiem; nie jestem różny od Boga”. Powtarzaj sobie te słowa. Módl się, abyś nie odstąpił od tej sadhany (praktyki duchowej).
2. „Jestem akhanda parabrahmanem (niepodzielnym Najwyższym Absolutem)”. To druga prawda, która musi utwierdzić się w świadomości dzięki nieustannemu powtarzaniu imienia Boga i modlitwie.
3. „Jestem sat-czit-anandą (istnieniem-świadomością-błogością). Boska błogość jest celem, który zawsze trzeba mieć na uwadze.
4. „Smutek i niepokój nie dotykają mnie”. Rozwijaj taką wiarę i przekonaj się o tej prawdzie dzięki powtórnemu zapewnieniu i modlitwie.
5. „Jestem zawsze szczęśliwy; lęk nie ma do mnie dostępu”. Stale miej takie poczucie. Módl się, aby to przekonanie wzrastało w tobie coraz bardziej. Zachęcaj siebie: „O jaźni! Powtarzam ‘Om Tat Sat’, ‘Om Tat Sat’” – potrójny symbol brahmana. Tak jak pięć pran (energii życia) utrzymuje ciało fizyczne w zdrowiu i zapewnia mu siłę, podobnie tych pięć modlitw obdarzy cię świadomością brahmana, która jest tym samym, co status samego brahmana.

Sathya Sai Speaks, tom 16, rozdz. 30; dyskurs z 23.11.1983 r.
<http://www.ssbpt.info/ssspeaks/volume16/sss16-30.pdf>

„Bóg jest” – potężna pięciosylabowa mantra

W święto Gurupurnima nie zamierzam ci dawać ani ashtakshari (ośmiosylabowej) ani pañchakshari (pięciosylabowej) mantry, opartej na imieniu określonego bóstwa. Nie zachęcam cię też do studiowania Upaniszad, Gity ani Brahmasutr. Istnieje proste pięciosylabowe twierdzenie w telugu: *Dewudu unnadu* – Bóg jest („God is”). Niech stanie się ono twoim kołem ratunkowym. Jeśli będziesz je recytował, myślał o nim, postępował zgodnie z nim i przekazywał je innym zanurzając się w błogości tego doświadczenia, wydatnie przyczynisz się do pomyślności świata. (Swami wyrecytował poemat o wspaniałości boskiego stworzenia, aby dowieść *Dewudu unnadu*).

Uznaj tę mantrę „Bóg jest” za przesłanie tegorocznego święta Gurupurnima, powtarzaj ją w każdych okolicznościach i miejscach z pełnym przekonaniem i siłą. Świat może stać się ziemskim rajem, jeśli umocnisz w sobie wiarę w Boga i będziesz ją udowadniał czynami. Musisz mieć odwagę i determinację, aby poradzić sobie ze wszystkimi problemami i trudnościami. Przekazując tę mantrę, możesz szerzyć wśród ludzi miłość do Boga i lęk przed grzechem. Mantra „Bóg jest” może okazać się potężniejsza od mantry opartej na imieniu bóstwa.

Uważaj tę pięcioliterową mantrę [„God is”] za swego nieodłącznego towarzysza i umacniaj wiarę w Boga. We właściwym czasie doprowadzi cię to do urzeczywistnienia Boga.

Sathya Sai Speaks, tom 19, rozdz. 14; dyskurs z 21.07.1986 r.
<http://www.sssbpt.info/ssspeaks/volume19/sss19-14.pdf>

Pytania do rozważań

1. Jaka byłaby najbardziej odpowiednia ofiara dla guru?
2. Jakie lekcje możemy przyswoić sobie ze wszystkich trzech przewodników opublikowanych z okazji święta Gurupurnima w 2020 roku?
3. Jakie praktyki duchowe powinniśmy podjąć, aby uświadomić sobie naszą boską naturę?
4. W jaki sposób poddanie i samodociekanie prowadzi nas do urzeczywistnienia Boga?